

NAPLÓ.

0000

Két ima.

(Egy költőt olvasok ezen a héten, ki csupa szelidség és jóság. Valahol messze-messze a pyrénéi hegyek közt él, az ősi pásztorok módján, igénytelenül és bölcsen. Neve: Francis Jammes. Mióta a háború tart, nem hallani róla semmit, a francia háborns folyóiratokban nem láthatni jegyét, a vad hangversenyben nem vesz részt. Ő még a békét jelentette és ma is a békét jelenti számunkra. Az egyszerűség e papja, az élet ez éneklője nem érti mi az a „revanche“. Nem tudom, mint fogadják hallgatását a hazájában, de annyi bizonyos, hogy a szelid és jó lelkek, egyre jobban megszeretik. A németek a háború alatt fordították le és adták ki verseit. Nálunk eddig nem akadt fordítója. Két versét magyarra tettem és vizsgálatul küldöm mindazoknak, kik szenvednek.)

Ima az egyéniségért.

— Francis Jammes. —

A pille minden fuvalomnak enged és úgy repül, mint a virág s a gally, mit körmenetkor gyermek keze lenget. Uram, reggel van és most az imák hozzád suhannak, pille és virág repül hozzád s a kötőrők zaja. A pálmadomb mostan van virulóban, reped a föld e júliusi hóban és a tücsök elbújva hegedül, hogy te vagy a nagy és jó egyedül. A bús rigó, hol feketül a lomb, füttyülni próbál s szüntelen búsong. Nem tudja, mi je fáj. És hirtelen tovább repül, mert itt füttyülni nem mer, oda repül, ahol nem hallja ember.

Uram, az élet telje-méze zsendül, a fény, a bőség ma is édesen dül. Mint a pillangó, mint a kötőrő, mint a tücsök, a fénybe dözsölő, hadd éljek, ó, Uram, szelid derűben, alázatosan, csendben, egyszerűen.

Ima a szelid, jó asszonyért.

— Francis Jammes. —

Uram, add, hogy aki valaha hitvesem lesz, szelíden-édesen simúljon a szivemhez és úgy aludjon el, hogy fogja a kezem; s két fehér melle közt csüngjön egy kicsi érem

egy ezüst láncoskán, ártatlanul-fehéren, s a húsa szunnyadjon langyosan és puhán, mint a sárgabaraek nyárvégi délután; s legyen szívébe csend, szűz, édes tisztaság, hogy néma mosollyal, halkán karoljon át; s legyen erős, bátor, őrizze lelkemet, repüljön, mint a méh alvó virág felett; s ha egyszer meghalok és a szemem lezárja ne mondjon más imát, csak némán nézze szám,

külesolja rá kezét halotti nyoszolyámra s egy tompa-vak jajjal boruljon csendbe rám.

Kosztolányi Dezső.

A honvédelmi miniszter Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) Szeged-állomás épülete előtt már a kora délelőtti órákban ezrével álltak az emberek, hogy báró Hazai Samu vezérezredes, honvédelmi miniszter Szegedre érkezésének tanui lehessenek. A csipős hideg idő dacára rendithetetlenül kintartottak és amikor a miniszter az állomás-épületből kilépett, olyan hatalmas éljenzés fogadta, amelyből nyomban megállapíthatta, hogy a 46-ik gyalogezred tulajdonosát szívébe zárta Szeged közönsége.

A szegedi pályaudvart szombaton délelőtt szuronyos katonák zárták el a közönség elől és a perronra csak hivatalos személyeket engedtek be. Megjelentek a perronon a katonai csapattestek küldöttségei *Pernecky* Jenő altábornagy, honvédkerületi parancsnok vezetésével. Ott voltak: *Formanek* vezérőrnagy, *Brauer* Zsigmond vezérhadbiztos, *Vörös* Tibor ezredes, *Réthy* József főtörzssorvos, *Klamm* ezredes, *Sándor* László csendőrezredes, *Nágel* Manó alezredes, *Shvoy* Kálmán vezérkari őrnagy, a honvédkerületi vezérkar főnöke, dr. *Erdélyi* Sándor őrnagy-hadbíró, *Buzás* Elek huszárszázados, *Bernáth* Kálmán és *Vécsey* Elemér tüzérszázados és a szegedi repülőosztag küldöttsége báró *Ankashoffer* százados vezetésével.

A polgári hatóság részéről megjelentek: dr. *Cicatricis* Lajos főispán, dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester, dr. *Szalay* József főkapitány, dr. *Gaál* Endre, *Koczor* János és dr. *Tóth* Mihály tanácsnokok, dr. *Turóczy* Mihály főügyész, továbbá az állami hivatalok főnökei: dr. *Mennyey* László, az ítélőtábla elnöke, dr. *Szász* Iván királyi főügyész, *Uray* Zoltán államvasuti üzletvezető stb.

A perronra kivezényelt diszszázad fölött *Halter* Henrik főhadnagy parancsnokolt. A honvédenekar is ki volt rendelve a miniszter fogadtatására. A budapesti gyorsvonat késett, 11 óra 57 perckor érkezett meg, 16 perc késéssel. Amikor a vonat befutott és a miniszter kiszállt a szalónkocsiból, a honvédenekar a Gotterhalte-t játszotta, majd dr. *Cicatricis* Lajos főispán üdvözölte a minisztert, akinek a fogadtatáson megjelenteket bemutatta. Ezután dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester a város közönsége nevében köszöntötte báró Hazait, aki így válaszolt:

— Nagyon köszönöm a polgármester urnak a város közönsége nevében hozzám intézett üdvözlő szavait. Hivatalos minőségemben az egyéni vonzalom is hozott Szegedre, hogy a katonaság nevében hálát adjak ennek a városnak, amelynek fiai áldozatkészségben és hősiességben az elsők között is a legelső!

Hatalmas éljenzés követte a miniszter szavait, aki a hatóságok képviselőivel kezét szorított. A honvédelmi miniszter ezután *Pernecky* altábornagy jelentését hallgatta meg és elvonult a tisztelgő diszszázad előtt. A tiszti küldöttség tagjainak bemutatkozása után *Vermes* Ödön állomásfőnököt tüntette ki megszólításával a miniszter. A szemle bevégeztével a Széchenyi-térre, a fahonvédszoborhoz hajtattott a miniszter és kísérete.

Szívából jövő éljenzés kísérte az utvonalon mindenütt. A szobornál özvegy lovag *Worsikowszky* Károlyné az üdvözlés után egy vasszőget nyújtott át a miniszternek, aki a szöveget a következő jelmondat kíséretében verte a szoborba:

Vasból és ércből van minden honvéd szíve és ez a szív sohasem rozsdásodik meg, mint ez a vasszőg.

A fahonvédszobortól, ahol a szoborbizottság emléklapját is átnyújtották a miniszternek, a Kass-szállodába hajtattak, ahol a pompásan diszített, pazar eleganciájú étteremben társasbéd volt a honvédelmi miniszter tiszteletére. Az ebéddió alatt a honvédenekar, amelyet *Fichtner* Sándor karnagy vezényelt, hangversenyt rendezett.

Délután két órakor a kulturpalotát tekintette meg a miniszter, akit *Tömörkény* István igazgató kalauzolt. Érdeklődéssel nézte a képtani nagytermet, ahol a 46-osok fájánál hosszasan időzött, figyelemmel szemlélte a régészeti osztályt, bement az olvasóterembe és a vendéglőbe beírta a nevét, azután a második emeletre mentek, ahol a kupolacsarnokban elhelyezett főkönyvtár igen tetszett a miniszternek. Amikor a néprajzi muzeumban elhelyezett cifra szűrőket-megpillantotta, mosolyogva fordult *Tömörkény*hez és így szólt:

— 61-ben én is ilyet viseltem.

A kulturpalotából a Honvéd-térre hajtattott a miniszter. A Honvéd-téren négy menetszázad fölött tartott szemlét, lelkes beszédet intézett a harcra induló katonákhoz, a tisztekkel és altisztekkel kezét szorított. A katonák háromszoros „Éljen“-nel vettek búcsút a legelső honvédtől. A délután folyamán meglátogatta a miniszter a hivatalában a főispánt, a polgármestert, leadatta a névjegyét *Kállay* Albert v. b. t. t.-nál, az itélőtábla elnökénél, a főügyésznél és meglátogatta *Nónay* Dezsőné.

A szegedi katonai intézmények inspicálása után szombaton este nyolc órakor Nagyváradra utazott a miniszter.

Az olasz fronton a helyzet változatlan.

BUDAPEST, november 18. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz harc-téren a helyzet változatlan.

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

Amerika új jegyzéket intéz Angliához és Franciaországhoz.

Genf, november 18. A Newyork Herald newyorki jelentése szerint a washingtoni kormány a francia és az angol kormányhoz intézendő jegyzéket készít elő. *Lansing* több ízben tanácskozott az angol nagykövettel. A kereskedelmi körök nyugtalankodnak a semleges postai küldemények szaporodó elköszása miatt.